

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne ønsker, at diskussionen om de kriminelle børn og unge ikke alene handler om mursten og antal institutionspladser, men også om kvaliteten af og indholdet i behandlingen af disse unge.

Flere og flere af de sikre pædagogiske institutioner melder, at de ikke magter opgaven med de meget kriminalitetstunge og adfærdsvanskelige unge, der anbringes på institutionerne enten i varetægtsurrogat eller som en del af en ungdomssanktion. Forstanderen for Bakkegården i Nykøbing Sjælland, Jørgen Frølich, udtalte således i Politiken den 16. august 2003: »Vi er ikke gearet til at tage os af dem – de skal have psykiatrisk behandling.« Samme forstander påpeger, at de sikre pædagogiske institutioner ikke kan rumme de særlig voldsomme unge på grund af deres adfærd, og foreslår derfor særlige arresthuse for disse unge.

I rapporten »Kulegravning af særlige støtteområder for børn og unge« udgivet af Kommunernes Landsforening, Amsrådsforeningen og Socialministeriet i maj 2003 afdækkes flere åbenbare behov for justeringer af indholdet på de sikre institutioner, således at disse rent faktisk bliver i stand til at løfte opgaven.

Der bliver flere problemer med at rumme de voldelige unge og håndtere disse inden for eksisterende magtanvendelsesregler i serviceloven. Ligeledes påpeges helt specifikt de manglende muligheder for at afdække de kriminelle unges eventuelle psykiske lidelser og heraf følgende behandlingsbehov (jf. s. 72-73 i den ovenfor nævnte rapport).

Selv samme problemer har været påpeget ved de besøg, Folketingets Retsudvalg har foretaget på sikre institutioner, særlig ved det seneste besøg på Egebjerg på Fyn.

Diagnosticering samt behandling af psykisk syge kriminelle børn og unge

En undersøgelse fra Retspsykiatrisk Klinik og Bispebjerg Hospitals Børne- og Ungdomspsykiatriske Afdeling af 100 unge varetægtsfængslede viste, at syv ud af ti havde psykiske problemer, hver tiende så alvorlige, at de blev vurderet som uegnede til straf.

Undersøgelsens resultater viser et enormt behov for dels diagnosticering, dels behandling. Behovets størrelse må på baggrund af undersøgelsen anses for at have et omfang, der gør det nødvendigt at have psykiatrisk/psykologisk ekspertise tilknyttet samtlige sikre ungdomsinstitutioner frem for at tildele denne ekspertise til få. Tilrettelæggelse og placering bør dog vurderes i samspil med institutionerne.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at disse unge behandles som adfærdsvanskelige lømler, når årsagen til deres adfærd ikke alene er socialt betinget. Derudover er det en ganske ineffektiv anvendelse af skatte kroner, at disse unge modtager en utilstrækkelig og til tider forkert behandling, hvilket naturligvis ikke giver optimale resultater.

Det foreslås derfor, at der ved anbringelse på en sikret institution – ved dom såvel som via de sociale myndigheder – foretages en screening til afklaring af eventuelle psykiske problemer.

Behandlingen foretages af et mobilt team af psykologer og psykiatere med tilknytning til institutionen. Samme ekspertteam bør forestå supervision af institutionernes pædagogiske personale.

Magtanvendelse

Nogle unges meget voldsomme adfærd kan skyldes ovenstående manglende behandling af psykisk sygdom, hvorfor en nedgang i antallet af kriminelle børn og unge ved hjælp af den rette behandling logisk må være forventelig. Det er dog forslagsstillerens klare opfattelse, at personalet skal have de redskaber, som opgaven kræver.

At opfinde en ny institutionstype som f.eks. et særligt arresthus vil efter forslagsstillerens mening være i strid med tankegangen bag ungdomssanktionen. Heri lå bl.a., at den unge ikke skulle kunne »kvalificere« sig til at komme videre »op« i systemet.

Mange af disse unge er i store dele af deres liv flyttet fra ét tilbud til et andet, én skole til en anden, én institution til en anden. Deres sociale kompetence til at knytte bånd og erkende behovet for at indpasse sig i et